

qwertyuiopasdfghjklzxcvbnmq
wertyuiopasdfghjklzxcvbnmqw
ertyuiopasdfghjklzxcvbnmqwer
yuiopas
iopasd
opasdfg
asdfghjk
lfg hjklz
ghjklzxcvbnmqwertyuiopasdfgh
klzxcvbnmqwertyuiopasdfghjk
zxcvbnmqwertyuiopasdfghjklzx
vbnmqwertyuiopasdfghjklzxcv
nmqwertyuiopasdfghjklzxcvbn
nqwertyuiopasdfghjklzxcvbnm
qwertyuiopasdfghjklzxcvbnmq
wertyuiopasdfghjklzxcvbnmqw

Resolem dubtes d'accentuació
i de verbs

SLC Sant Boi de Llobregat

27 d'octubre de 2017

CONSORCI PER A
LA NORMALITZACIÓ
LINGÜÍSTICA

Recursos en línia per aprendre ortografia

-Itinerari d'aprenentatge. Nivell Intermedi:

http://www.gencat.cat/llengua/itineraris-aprenentatge/index_b.html

-Itinerari d'aprenentatge. Nivell Suficiència:

http://www.gencat.cat/llengua/itineraris-aprenentatge/index_c.html

-Dictats en línia:

http://llengua.gencat.cat/ca/serveis/aprendre_catala/recursos-per-al-professorat/dictats-en-linia/

-Tinc un dubte. L'accentuació:

<https://www.youtube.com/watch?v=MIG1mSCf1hY&list=PL7F53E074C39F6F27&index=1>

-Tinc un dubte. Radar:

https://www.youtube.com/watch?v=KwqDzZ819_A&list=PL7F53E074C39F6F27&index=4

-Cançó de l'accentuació:

<https://www.youtube.com/watch?v=SDE2FWD15U8>

Cercadors de consultes lingüístiques en línia

-Optimot:

<http://aplicacions.llengua.gencat.cat/llc/AppJava/index.html>

-Optimot. Nova gramàtica i ortografia:

http://llengua.gencat.cat/ca/eines_i_serveis/optimot/optimot-nova-gramatica-i-ortografia

Separació de síl·labes

Diftongs i hiats

Per accentuar cal saber comptar síl·labes

Comptar síl·labes és reconèixer quants cops de veu té una paraula

Generalment, cada síl·laba conté una vocal, que fa de nucli, però en alguns casos trobem dues vocals en una mateixa síl·laba. Aquesta associació s'anomena **diftong** i no es pot separar mai.

Sempre que hi ha un diftong, una de les vocals que el forma és una **i** o una **u** àtona. Hi ha dos tipus de diftongs:

DIFTONGS DECREIXENTS

Vocal + i/u:

Ai, ei, ii, oi, ui: aire, reina, boira, cuina

Au, eu, iu, ou, uu: taula, beure, ciutat, coure, duu

DIFTONGS CREIXENTS

G + u + vocal: gua, güe, güi, guo (un- güent, pin-güí...)

Q + u + vocal: qua, qüe, qüi, quo (quo-ta, pas-qua...)

ATENCIÓ ! No confonguem un **diftong**: tau -*la*, ai-gua (dues vocals que sonen en una síl·laba) amb un **dígraf**: cai-*xa*, *ma-reig*, gui-*tar-ra* (dues lletres que representen un so, però que no sonen com a vocals)

Dues vocals també formen part de la mateixa síl·laba en els casos següents:

- A principi de mot: **i**, **u**, **hi**, **hu**, que fan funció de consonant : *hie-na*, *ian-qui*, *io-gurt* .
- Si la **i** o la **u** són **entre vocals**, també fan funció de consonant i formen síl·laba amb la vocal de la dreta: *jo-ia*, *ba-ie-ta*, *cre-uen*.

Es poden incloure en els diftongs creixents*

Accentuació i dièresi

1. Síl·laba tònica i síl·laba àtona

Hem de fer una distinció entre:

-la **síl·laba tònica (o forta)**: on recau el cop de veu quan pronunciem una paraula. Normalment en una paraula només n'hi ha una.

-la **síl·laba àtona (o feble)**: on no recau el cop de veu quan pronunciem una paraula. Són àtones totes les síl·labes d'una paraula que no són la tònica.

Per exemple, en la paraula ordinador, la síl·laba tònica és **-dor**; per tant, la resta són febles.

2. Paraules agudes, planes i esdrúixoles

Segons la posició de la síl·laba tònica, les paraules es divideixen en:

-**agudes**: la síl·laba tònica és l'última. Exemples: camió, algú,

-**planes**: la síl·laba tònica és la penúltima. Exemples: casa, examen

-**esdrúixoles**: la síl·laba tònica és l'antepenúltima. Exemples: màquina, memòria.

3. Les regles d'accentuació

1a: S'accentuen les paraules agudes que acaben en vocal, vocal+essa (as, es, is, os, us), en, in: *huracà, pastís, entén, Dublín, examen*

No s'accentuen les paraules agudes acabades en -ai, -ei, -oi, -ui, -au, -eu, -iu, -ou, seguides o no de -s: *servei, tindreu, objectius*

2a: S'accentuen les paraules planes si no acaben en cap de les dotze terminacions anteriors: *dèbil, àrab, conèixer, exàmens*

També s'accentuen les paraules planes acabades en -ai, -ei, -oi, -ui, -au, -eu, -iu, -ou, seguides o no de -s: *anàveu, cantéssiu*

3a: S'accentuen **totes** les paraules esdrúixoles: *farmàcia, única, època*

4. Accent obert o tancat?

L'accent gràfic en català pot ser obert (`) o tancat (´), segons la vocal.

La A sempre porta accent obert (à)

La I i la U sempre porten accent tancat (í/ú)

La E i la O poden portar accent obert (è/ò) o tancat (é/ó) en funció del timbre de la vocal.

5. L'accent diacrític

Les paraules d'una sola síl·laba (monosíl·labs) en general no s'accentuen. Només un petit nombre d'aquests mots porten accent per distingir-los d'altres de semblants. La nova *Ortografia catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans ha reduït el nombre de diacrítics a només 15 casos:

Fitxa 4064/5

Títol

Els accents diacrítics

Plural dels mots amb accent diacrític

Compostos i derivats dels mots amb accent diacrític

Novetats ortogràfiques 2016

Resposta

Hi ha una sèrie de mots que, tot i que segons les regles d'accentuació no s'haurien d'accentuar, porten un accent distintiu (anomenat *diacrític*) per diferenciar-los d'altres mots que s'escriuen igual, amb els quals es podrien confondre. Amb l'aparició de l'*Ortografia catalana* de l'IEC de l'any 2016 la llista de mots que porten accent diacrític s'ha reduït a quinze monosíl·labs d'ús freqüent:

bé: 'benefici', adverb, conjunció, interjecció

be: 'anyell', nom de la lletra *b*

déu: 'divinitat'

deu: 'font', nombre 10, verb *deure*, verb *dar*

és: verb *ésser/ser*

es: pronom feble, article salat, nom de la lletra e en plural

mà: 'part terminal del braç'

ma: possessiu

més: adverbi i adjectiu quantitatiu, 'signe de la suma'

mes: 'una dotzena part de l'any', participi del verb *metre*, conjunció, possessiu

món: 'conjunt de totes les coses creades; la Terra'

mon: possessiu

pèl: 'vellositat'

pel: contracció de *per + el*

què: pronom relatiu precedit de preposició, pronom interrogatiu, pronom exclamatiu, 'quid d'una qüestió'

que: pronom relatiu no precedit de preposició, conjunció, adverbi i adjectiu quantitatiu

sé: verb *saber*

se: pronom feble

sí: adverbi afirmatiu, 'afirmació'

si: pronom reflexiu o recíproc, conjunció, nota musical, 'interior'

sòl: 'superfície del terreny'

sol: astre, nota musical, 'sense companyia', verb *soler*, adverbi

són: verb *ésser/ser*

son: 'acte o ganes de dormir', possessiu, verb *sonar* (balear)

té: verb *tenir*

te: pronom feble, 'arbust' i 'infusió', nom de la lletra t

ús: 'acció d'usar', verb *usar* (balear i alguerès)

us: pronom feble, nom de la lletra u en plural

vós: pronom fort

vos: pronom feble

Conserven l'accent en plural els mots

següents: *béns, déus, pèls, quès, sí* i *sòls* (però *mans, mons*).

En canvi, seguint l'*Ortografia* de l'IEC del 2016, no s'aplica l'accent diacrític en els compostos i derivats d'aquests mots, per exemple: *adeu, adeu-siau, marededeu, pregadeu; rodamon; a contrapel, repel; entresol, subsol*, etc. Però sí que es fa servir en mots amb guionet: *déu-vos-guard* (substantiu), *mà-llarg, pèl-ras, pèl-roig*, etc.

Cal tenir present que diversos mots i els seus derivats que tradicionalment s'han escrit amb diacrític ara s'escriuen sense, tinguin el significat que tinguin.

Per

exemple: *bota, dona (dones), feu (desfeu), fora, molt, mora, net (besnet, rebesnet), os, sec, soc, vens (venen), ves*, etc.

6. La dièresi

La dièresi són dos punts (¨) que posem només sobre la i (ï) o sobre la u (ü) en els casos següents:

1. Quan s'ha de pronunciar la u en els grups QÜE/QÜI/GÜE/GÜI:

aigües, pingüí, pasqües, aqüeducte, aqüífer

(Encara que la U es pronunciï no posem, doncs, dièresi en els grups QUA/GUA/QUO/GUO): quota, aigua, pasqua, aiguota, quatre

2. Quan dues vocals que teòricament formarien diftong es pronuncien en síl·labes diferents i la paraula no es pot accentuar:

raïm, biscaïna, veïna, ruïna, cafeïna, geniüt, països, suïssa

Casos com veí, país, suís... es poden accentuar i, com hem dit, no porten dièresi.

3. Quan una l entre vocals s'ha de pronunciar amb força i la paraula no es pot accentuar: coïa, agraïa...

Casos com coïem, agraïem... es poden accentuar i, per tant, no porten dièresi.

4. És bastant més difícil comprendre que hi ha d'haver dièresi en aquells mots en què la l/u on posem la dièresi no són en síl·laba tònica: aïllar, veïnat, traïdor, ruïnós, intuïció, traïció...

En aquests casos (quan sospitem la presència d'una dièresi perquè altres paraules de la mateixa família en porten) sempre podem recórrer al diccionari o a la memòria visual!!)

5. Mereixen una menció especial els verbs acabats en vocal+AR (anunciar, canviar, consensuar, pronunciar, suar...): formes com canviï, anunciïis, pronunciïin, situïin, etc. porten dièresi i aquesta va sempre sobre la segona vocal.

Quan no posem dièresi encara que les vocals no formin diftong?

1. En els infinitius, els gerundis, els futurs i els condicionals dels verbs acabats en vocal+IR: agrair, agraint, agrairé, agrairia.
2. En els mots formats pels prefixos co-, anti-, contra-, re-: antiimperialista, coincidir, reunir, contraindicat...
3. Les paraules acabades amb els sufixos -isme, -ista: egoisme, egoista, altruisme, altruista...

NOTA: Les paraules *reüll* i *proïsmes* porten dièresi perquè no es consideren formades ni per prefix ni per sufix.

EXERCICIS

1. Posa dièresi o accent a les paraules que calgui:

cafeïna, ruïna, veïna, saïm, dia, sauc, Lluïsa, raim, heroi, heroïna, reüll, veï,
beneït, obeïm, reduïm, diurn, cocaïna, conduïeu, produïu, rabiut,
disminuït, boïna, biscaina, traduït, cocaïna, cuina, produïu, agraiu,
enlairar, circuit, ploure, oïda, conduïen, joïa, traduïa, baieta, traien, peuc,
xemeneïa, paisos, reüll, ensaimada, raim, suis, produïeu, conduïu, Raul,
substituïen, amoinis, estudiïn, influïr, ateïsmes, cloïssa, egoïsta, continui,
posseïa, heura, veïnat, aïllament, heroïcitat, fluidesa, coïssor, continuïtat,
agraïen, canviï, suïn, dormissim, dormissin.

Pere Calders. *Quaranta-quatre contes (molt breus)*

<http://rodamots.cat/escreix/pere-calders-44-contes-molt-breus/>

L' hora en punt

La mort es presenta quan no se l'esperava, i ell li digue que no li havia donat hora.

—Es que l' hora la dono jo —va respondre-li la mort.

—No sempre, no sempre... — replica ell—. Ara, per exemple, tinc l'agenda plena i a vos no us ve d'un dia. Pero a mi si. Telefoneu-me dimarts que ve, a quarts de cinc, i quedarem per una data.

—Es irregular, no puc fer-ho. Va contra els reglaments —digue la gran senyora.

—Apa, bah! —es defensa ell, tot empenyent-la suaument cap a la porta—. Amb la feinada que teniu no em direu pas que depeneu d'un difunt puntual. En canvi, jo tinc compromisos inajornables.

I la mort se'n va anar amb la calavera entre les cames, sense saber-se'n avenir. No li havia passat mai.

A tornajornals

Un dels grans enamorats que registra la Historia (encara que de moment no ho sembli), fou Lluís XVI, que va perdre el cap per Maria Antonieta. I tingue la sort, enmig de la desgracia, d'esser correspost en la mateixa mesura per la seva estimada.

Carta al jutge

Distingit senyor:

Porto fins a les darreres conseqüències el precepte d'estimar el proïsme com a mi mateix i ara, quan he decidit suïcidar-me degut a males transaccions i a desenganys amorosos, acabo de matar un veí del mateix repla, segon pis tercera porta, amb perdigonada d'escopeta de dos canons disparats alhora. Gracies a aquesta fidelíssima interpretació del meu afecte als nostres semblants, ningú no em podrà engaltar que ja m'ho diran de misses...

De quan les besties parlaven

«Hi ha una tendència excessiva a afalagar les femelles. S'ha parlat molt de la gallina, i gens de mi, que soc el gall dels ous d'or.»

Venim de la pols

Van excavar davant de casa seva. No volien dir-li si feien una piscina o la base d'una glorieta. «Es tracta d'una sorpresa» responien a cada pregunta d'ell. I ho fou, perquè quan van completar les mides li donaren allò que se'n diu cristiana sepultura.

L'expres

Ningu no solia dir-li a quina hora passaria el tren. El veien tan carregat de maletes, que els feia pena explicar-li que allí no hi havien hagut mai ni vies ni estacio.

Questions de tramit

Van dir al reu que tenia el dret d'una ultima voluntat, pero ell respongue que passava, porque no s'entendrien pas.

Balanç

Tot just quan estava a punt d'abastar la galleda, va fallar-li una cama i caigue al pou.

Mentre queia, va passar-li allò tan conegut de veure d'un cop d'ull tota la seva vida. I la va trobar llisa, igual i monotona (dit sigui entre nosaltres), de manera que s'empassa l'aigua d'ofegar-se amb una exemplar resignacio.

Miratge

L'altre dia, mentre m'afaitava, vaig descobrir-me una altra cara. I no m'era pas desconeguda, s'assemblava a la d'un veí meu que no puc veure, un home insuportable amb el qual ens barallem a cada pas. Des d'aleshores em tinc mania i m'odio, ja no em puc quedar sol amb mi mateix.

Altres dimensions

Per necessitats d'espai que devia enfrontar un arquitecte que ja descansa en pau, el rebedor de casa te forma de triangle. No hauria pensat mai en les Bermudes, de no esser que en questio de pocs dies el rebedor va endrapar-se la tia Margarida i un cobrador de la mutua que era una bellíssima persona. No es pas per la molestia, perque ja se sap que les grans ciutats son incomodes, pero estic una mica nervios. Ara, quan surto de casa, vaig d'esquitllentes, perque el triangle em fa basarda.

La planeta

La tiradora de cartes (i tambe especialista en bola de cristall, segons els anuncis) va dir al client que trauria premi a la rifa.

Despres de la fallada, el client va reclamar iradament perque no havia tret.

—Quin numero tenieu? —va preguntar-li la fetillera.

—Cap!

—I doncs? Com volieu treure?

—Vos em vau dir que tindria sort, i si la sort posa condicions, plego! A base de comprar numeros pot treure qualsevol!

Tenia rao, era indiscutible, i la dama endevinadora va tornar-li els diners de la consulta. La qual cosa, si es considera be, ja era una confirmacio dels seus auguris.

PAUTES DE REDACCIÓ

- Preferentment, empreu els verbs en veu activa, ja que la veu passiva sol ser menys clara i més complexa. Així aconseguireu un estil més directe i eficaç. Ex.: *La Comissió va aprovar la proposta* (en lloc de *La proposta va ser aprovada per la Comissió*).
- En les actuacions administratives empreu el present d'indicatiu per indicar accions del present. Ex.: *resolc, nomeno, és vigent fins a*. I el futur per a accions que encara no hagin ocorregut. Ex.: *La reunió tindrà lloc el 13 de maig*.
- Per indicar el sentit d'obligatorietat empreu la perífrasi d'obligació (*haver de*) o el verb *caldre*, no el verb en futur. Ex.: *La documentació que heu de presentar* (en lloc de *La documentació que presentareu*).
- Si el subjecte de l'acció és qui signa el document, useu la primera persona del singular o, en alguns casos, del plural. Ex.: *exposo / exposem, certifico, us comunico / us comuniquem*.
Només en alguns casos excepcionals, com ara el saluda, emprarem la tercera persona. Ex.: *[...] saluda el senyor [...] i el felicita per [...]*.
- En les comunicacions (cartes, oficis, citacions, etc.), i en el llenguatge administratiu en general, el tractament personal del destinatari és el de *vós*. Ex.: *us envio, vull demanar-vos*.
- Com a recomanació general, és preferible respectar l'ordre neutre de la frase: subjecte + verb + complement directe + complement indirecte + altres complements. Ex.: *La secretària exposa els arguments als membres del Consell. El Deganat trameta els informes a la Comissió Econòmica en un termini de quinze dies*. També es considera que tenen un ordre neutre moltes frases que comencen amb un complement circumstancial de temps o de lloc: *Aquest matí se celebren les eleccions claustrals. En aquest edifici hi ha un servei de menjador per a la comunitat universitària*.
- La passiva pronominal amb complement agent és incorrecta.

Tot i que la recomanació és fer servir la veu activa (veg. Primer punt d'aquestes *Pautes de redacció*), si es fa servir la passiva pronominal (amb el pronom *es*) és incorrecte fer-hi aparèixer el complement agent perquè precisament es fa servir aquest tipus de construcció per *amagar* l'autor de l'acció.

Es va emetre un informe sobre les llicències d'obres (correcte)

Es va emetre un informe ~~per part dels serveis tècnics~~ sobre les llicències d'obres (incorrecte)

- L'obligatorietat també es pot expressar amb la forma imperativa dels verbs. En català, fem servir, per a ordres positives, la segona persona del plural de l'imperatiu:

Estireu, empenyeu, reduïu la velocitat, entreu, sortiu, resol, veniu, resoleu el tema...

Quan les ordres són negatives fem servir el present de subjuntiu:

No fumeu, no trepitgeu la gespa, no resolgueu el tema...

ASPECTES TEÒRICS DEL VERB

Aquesta sessió esclareix els principals dubtes que tenim a l'hora d'emprar els verbs: correlacions de temps, usos del *ser* i l'*estar*, i, finalment, perífrasis, gerundis i règims verbals incorrectes.

1. La correlació de temps verbals en les oracions condicionals

En les oracions condicionals utilitzem dos verbs, els quals han de mantenir una correlació. El verb que fem servir a l'oració condicional determina el que haurem d'utilitzar a la principal.

Amb el connector **si**:

Oració condicional	Oració principal
Present d'indicatiu	Futur
<i>Si m'ho demanes</i>	<i>t'ho donaré</i>
Imperfet d'indicatiu	Condicional
<i>Si m'ho demanaves</i>	<i>t'ho donaria</i>
Imperfet de subjuntiu	Condicional
<i>Si m'ho demanessis</i>	<i>t'ho donaria</i>
*Plusquamperfet de subjuntiu	Condicional perfet
<i>Si m'ho haguessis demanat</i>	<i>t'ho hauria donat</i>

Amb els altres connectors, l'oració condicional només admet el subjuntiu:

Oració condicional	Oració principal
Present de subjuntiu	Present
<i>En cas que em necessitis</i>	<i>et dono un cop de mà</i>
Present de subjuntiu	Futur
<i>Posat que vingui, que ho dubto,</i>	<i>ens n'anirem tots plegats</i>
*Plusquamperfet de subjuntiu	Condicional perfet
<i>Amb que tu hi haguessis anat</i>	<i>tot s'hauria arreglat</i>

*Com que es tracta de temps compostos, cal usar el condicional en la segona part de les oracions condicionals.

2. El temps verbal en les oracions de probabilitat

Per expressar el significat d'un verb com una cosa probable es fa servir *deure* + infinitiu (també podem utilitzar altres elements lingüístics com ara *segurament/probablement* + verb, *és probable que* + verb, etc.).

No m'ho ha dit, però, per la cara que fa, no li deu haver anat gaire bé (o bé "*segurament no li ha anat gaire bé*").

Per expressar que una cosa és probable, doncs, és incorrecte usar el verb en temps futur o condicional, o l'expressió *igual* + verb.

No m'ho ha dit, però, per la cara que fa, no li haurà anat gaire bé. (La frase no és correcta, tampoc no ho seria si posem la locució amb *deure* en futur o condicional: "*no li deuria o deurà haver anat gaire bé*". La locució amb *deure* només admet el present i el passat.)

No m'ho ha dit, però, per la cara que fa, igual no li ha anat gaire bé. (L'ús de la forma *igual* no s'ha de fer servir ni per expressar la probabilitat ni la possibilitat.)

4. El gerundi

El gerundi és una forma no personal del verb que expressa una acció en desenvolupament. En les oracions compostes el gerundi expressa una acció anterior, simultània o immediatament posterior a la del verb principal.

Van tomar a casa havent dinat.

Han passat unes noies xiulant.

Ha entrat a la consulta del metge cridant de mala manera.

Formes de gerundi incorrectes:

1. Gerundi de posterioritat

El gerundi no pot expressar una acció posterior a la del verb principal.

He calculat el cost del tractament, trobant-lo excessiu.

Per saber si el gerundi és o no correcte, hem de canviar-lo de lloc i col·locar-lo davant del verb principal i que la frase resultant tingui el mateix sentit que abans de fer el canvi. Si l'oració nova té un altre significat o no en té serà incorrecta, per tant posarem el verb en forma personal i la coordinarem.

He calculat el cost del tractament i l'he trobat excessiu.

2. Gerundi copulatiu

Quan el gerundi equival a una oració introduïda per la conjunció *i* és incorrecte.

Aquí els cereals s'han cultivat de sempre, essent la base de l'economia comarcal.

Substituirem la frase de gerundi per una oració copulativa.

Aquí els cereals s'han cultivat de sempre, i són la base de l'economia comarcal.

3. Gerundi especificatiu

El gerundi té valor explicatiu (equival a un adverbi) respecte del subjecte de l'oració principal. Quan té valor especificatiu (equival a un adjectiu) la normativa no l'admet.

S'ha aprovat la llei regulant l'ús del consum responsable.

Substituirem la frase de gerundi per una oració de relatiu.

S'ha aprovat la llei que regula l'ús del consum responsable.

5. Incorreccions habituals en alguns verbs

Hi ha una sèrie de verbs que utilitzem erròniament, ja sigui perquè en confonem la transitivitat, perquè els usem com a pronominals sense ser-ho o perquè els atribuïm un significat que no tenen, entre d'altres.

Afectar: sempre és un verb transitiu.

La notícia no va afectar gens la Maria. La notícia no la va afectar gens (i no: No li va afectar gens)

Caure: no és pronominal

He caigut de la cadira. (i no: M'he caigut de la cadira)

Cessar: és un verb intransitiu quan vol dir dimitir, deixar d'exercir el càrrec i no porta complement directe.

El conseller ha cessat en el càrrec (i no: El conseller ha cessat el càrrec o el president ha cessat el conseller; en aquest cas, hauríem de dir: ha destituït)

Complimentar: vol dir fer compliments i no pas omplir o emplenar un document.

Empleneu o ompliu el formulari següent (i no: complimenteu ni tampoc ompleneu)

Contemplar: no vol dir preveure, tenir previst...

La llei ja té previst aquest supòsit (i no: ja contempla...)

Escaure (convenir, ser procedent)/Escaure's: només és pronominal (escaure's) quan vol dir esdevenir-se o trobar-se en un lloc. En tots els altres casos no és pronominal i, per tant, no porta pronom:

Aquest any el meu aniversari s'escau en dijous

Si escau aprovarem el pressupost

Fer olor, tenir por, tenir gust: demanen la preposició de

Fa olor de fregit (i no: fa olor a fregit)

Tinc por de la sentència (i no: tinc por a la sentència)

Té gust de llimona (i no: té gust a llimona)

Ostentar: vol dir fer ostentació i no pas tenir un càrrec

Era el president de l'entitat i no: ostentava la presidència de l'entitat.

Precisar: no s'ha de fer servir com a sinònim de ser necessari, caldre...: *cal redactar un informe i no: és precís redactar un informe.*

Pregar (i suplicar): en llenguatge administratiu s'han de suprimir per demanar, sol·licitar...

Us demano que presenteu la documentació en un termini de 15 dies i no: us prego...

Recórrer: té un ús intransitiu quan vol dir interposar un recurs i ha de dur preposició (normalment, la preposició contra):

Recórrer contra la sentència i no: recórrer la sentència

Telefonar (com trucar) és un verb intransitiu quan vol dir establir comunicació per telèfon:

Telefona (truca) a la Maria. Telefona-li (truca-li) i no: telefona-la (truca-la).